

Un pas més

Ja l'hem donat, i ferm. Es l'haver arribat a ésser 1,000 inscrits al grup I d'invalidesa de la *Mutual Mèdica*, i l'haver arribat a constituir el grup II de vida. Queda, doncs, conseguida, diguem amb escreix conseguida, aquella doble finalitat immediata que preconitzavem en l'article "Prosseguint" d'aquell número del Butlletí del mes de mars darrer. L'esdeveniment advers s'ha convertit en esdeveniment favorable, la clausura del Sindicat ha enfortit més aquest i ha contribuït a la consolidació i creixement de la Mutual del Sindicat.

De cón s'ha caminat en dos mesos, n'és demostració la síntesi següent:

Inscrits al grup I invalidesa: 1026; constituït en juny de 1921.

Inscrits al grup II invalidesa: 710; constituït en abril de 1922.

Inscrits al grup III invalidesa: 461; constituït en juny de 1923.

Inscrits al grup I vida: 470; constituït en desembre de 1921.

Inscrits al grup II vida: 214; constituït en maig de 1924.

Ingrés mensual per quotes fixes i interessos: 3,500 pessetes.

Actiu social: 229,324'97 pessetes.

Invàlids que socorrem actualment: 10.

Pensions a vídues i orfes: 8.

Aquestes dades signifiquen que la organització trobà el just medi en aquella desventajosa ocasió. Quina es la millor orientació a pendre avui? Caurem en el pecat de les tres coses, però res hi fa, puix el convenient es donar idees precises diguem formar imatges amb poder motor.

Primera cosa, molt fàcil. El miler llarc de mutualitzats hem de conjurar-nos per a que cap sindicat deixi d'inscriure's a la Mutual. Hem d'aprofitar totes les ocasions que's presentin per a preguntar a tot metge si es de la Mutual, i dirli que solliciti ésser-ne tan si és sindicat... com si no és sindicat. El companyerisme; l'altruisme; l'egosme; l'adaptació o la inadaptació al medi; l'augment i la minva de prestigi social; l'horripilant espectre de la misèria possible, probable o segura en mig o a seguit d'una vida de treball; tot allò que pugui commoure el cor, captivar el pensament i remoure la consciència, despleguem-ho en maniobra envoltant per a que cap metge de Catalunya deixi d'ésser de la Mutual del Sindicat, aixís, Mutual del Sindicat, sempre i sols del Sindicat.

Segona cosa, més difícil, factible però, es la del Casal del Metge. Aquest problema, que tant han tractat d'abordar, nosaltres buscarem resoldre amb la Mutual, aventajosament per aquesta, pel Sindicat, per a totes les societats mèdiques, per als metges del cap i casal de Catalunya i per als de fora de la capital. La fórmula, que abans semblava quimèrica, ara es veu viable a ulls clucs: La Mutual ha de tenir, té, una reserva mínima proporcional als associats, a la suma de les edats i als grups on están inscrits, i demés ha de tenir, té, un ingrés mensual fixe proporcional al número de socis i als grups de que formen part. El capital de reserva ha d'éstar invertit en valors de primer ordre o en immobles; ara, que ja constitueix una massa de relativa consideració, el tenim en valors i quan convingui (ja comença a convindre) el podem tenir en un finca: la Casa del Metge. I la suma mensual representada per les quotes fixes i els interessos del capital social, permet respondre de compromisos, exemple préstecs, que pot ésser convenient contraure per a la realització a plaç potser breu de la idea de la Casa del Metge.

Tercera i última cosa, acariciada ja al concebir la Mutual, impossible avui, realitzable després que tots els sindicats estiguin mutualitzats: l'infantament d'un nova filla del Sindicat: la Cooperativa de Crèdit, organisme que sense ofegar ni humiliar al metge li fassi possible pendre part en exercicis d'oposició, adquirir instruments de treball, realitzar un trasllat i altres coses molt raonables que's farien si hi hagués numerari disponible, i si es fessin millorarien les condicions del professional, salvant en molts casos una família del fracàs.

Per avui deixem ben precísat que com a cosa immediata convé fer ingressar a la Mutual a tots els sindicats que encara no ho han fet i al Sindicat a tots aquells que encara no s'hi han inscrit. És un problema de voluntat. Mil homes amb una ideologia comú i amb un interés comú, quan es tracta de servir la primera i consolidar el segón, si actuen a una poden tot ço just que es proposen.

Actuem-hi i donarem un pas més. un pas que pot ésser de gegant.

H. Sicart.